

### متن پرسش

با سلام: بنده وقت نکردم آثار شما را مطالعه کنم. البته در قسمت پرسش و پاسخ برخی سوالات و پاسخهای جنابعالی را خواندم. تا آنجا که متوجه شدم حضرتعالی نگاهی عمیق به مسئله تمدن اسلامی دارید و انقلاب اسلامی را هم مقدمه ای برای شکل گیری آن تمدن الهی می دانید. می خواستم بپرسم آیا نظری هم به موسیقی و جایگاه آن در این تمدن مد نظرتان دارید؟ بنده وقتی آثار برخی مشاهیر موسیقی سنتی (تولید شده در دهه اول انقلاب) را با آثار قبل و بعد ایشان مقایسه می کنم نوعی عرفان و رسوخ روح الهی در آنها را کاملا مشهود می بینم. حتی از آثار کسانی که بعدا دیدگاه های ضد انقلاب گرفتند. حقیقتا (به اعتراف نزدیکان خودشان) بهترین آثار ایشان در همان سال های ۶۰ تولید شد (در اوج دفاع مقدس). بعد از آن انگار با به اضمحلال رفتن روحیه جهاد و شهادت (با روی کار آمدن دولت سازندگی) ما شاهد بودیم حتی روح عرفانی و آن نوای ملکوتی از جامعه موسیقی ما هم رخت برپست. با این مقدمه، می خواستم بدانم نظر حضرتعالی در مورد موسیقی و جایگاهش در تمدن اسلامی چیست؟ آیا موسیقی بالکل نفی و محو خواهد شد یا آنگونه که نمونه کوتاهی از آن را در دوران ده ساله اول انقلاب شاهد بودیم موسیقی نیز دچار دگرگونی می شود و روح اسلام آن را تسخیر خواهد کرد؟ با تشکر.

### متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: بنده در امر موسیقی صاحب نظر نیستم. ولی به هیچ وجه معتقد نیستم ما باید موسیقی را بالکل نفی کنیم. همان طور که متوجه ای ما امروز می توانیم با موسیقی کارهایی بکنیم که با ۱۰۰ کتاب نمی توان آن کارها را کرد. مثل کارهای آقایان میثم مطیعی و حامد زمانی. موفق باشید